

Abstrakt

Bakalářská práce se zabývá podobou českého rozhlasového vysílání pro děti a mládež v rámci normalizačního Československého rozhlasu. Režimní ideologie musela být v té době nějakým způsobem přítomna v téměř všech relacích. Hlavním cílem této práce proto je podrobněji zjistit, jakým způsobem byla ideologie v dětské a mládežnické rozhlasové tvorbě přítomna a zda i přes ni mohly vznikat zajímavé a hodnotné pořady, a to nejen v rámci uměleckého programu. Prostřednictvím odborných publikací, různých článků a také písemných a zvukových pramenů z archivu Českého rozhlasu autorka popisuje personální a organizační poměry v Hlavní redakci vysílání pro děti a mládež (HRDM). Zabývá se samotným vysíláním a jeho ideologicko-výchovným podtextem, a to i skrze příklady speciálních programů k politickým výročím a událostem. Pozornost se věnuje také výjimečným a hodnotným výchovným rozhlasovým akcím pro žáky základních škol. Závěrem autorka konstatuje, že i přes všeobecné působení ideologie, nelze kompletně celý normalizační program pro děti a mládež jednoduše odsoudit. Schopní pracovníci v HRDM nebyli jen mezi těmi, kteří vytvářeli umělecký program, ale též mezi některými redaktory publicistických a výchovných pořadů, kteří se navzdory neustálému ideologickému tlaku snažili vytvářet kvalitní a zajímavé relace či projekty. Nesmí se také opomenout, že právě redaktori mládežnické publicistiky HRDM byli z Čs. rozhlasu prvními, kteří během uvolňování v době tzv. přestavby se přestali bát být otevřenější a nasadili vůči poměrům v Československu kritičtější tón. A též jako první z rozhlasu informovali posluchače o událostech 17. listopadu.